

Türkiye'de, siyasetin gücü ve belirleyiciliği, akla gelebilecek her şeyin siyasi malzemeye dönüştürülmesini kolaylaştırmaktadır. Sık değişen gündem, siyasetin şiddet ve korku yüklü diliyle, ister istemez toplumu da germekte; tartışmaların bilgi ile değil, salt duygularla yürütülmesine yol açmaktadır. Duygular elbette önemlidir; ancak, doğru bilgi olmaksızın, sadece duygularla hiçbir sorun çözülemez. Duygusalılık, sorunları bazen çözümsüz hâle de getirebilir. Üstelik, hayatı, olay ve olguları sadece sorunlar üzerinden algılamak da, pek sağlıklı bir durum değildir. Sorun odaklı yaklaşım, karamsarlığı besler. Belki de bu yüzden, bardağın boş tarafını görmekten hoşlanır hâle geldik.

Alevilik-Bektaşılık denilince acılardan başka bir şey düşünemez olduk. Sorun üretmede ustalaştığımız bile söylenebilir. Ancak, Dersim'in arkasında, Çaldıran'da Kerbela üzerine inşa edilen anne sütüyle yeni nesillere aktarılırken aynı zamanda gittikçe büyüyen, bütün acıları mıknaş gibi kendine çeken bir travmanın yattığını göremediğimiz için, birbirimizi anlamakta zorlanıyoruz. Ortalıktaki toz-duman, herkesin nalıncı keseri gibi kendinden tarafa yonttuğunun görülmesini biraz engellese de doğru, bilimsel bilgi olmadan, geçmişin doğru anlaşılmasının mümkün olamayacağı gerçeğini gizleyememektedir. İşte, Gazi Üniversitesi Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Velî Araştırma Merkezi, ancak bilimden gidilen yolun aydınlık olacağı bilinci ile, bilimsel yöntemlerle geçmişini anlaşılır kılıp geleceğe ışık tutarak Türkiye'deki bilgi boşluğunu doldurmaya talip olmuştur.

Dergimizin bu sayısında, öncelikle, Alevilik-Bektaşılıkla ilgili bazı hususları daha yakından anlama ve değerlendirme imkânı sağlayan makaleler bulacaksınız. Örneğin, "Alevi-Bektaşî Kültürünün Müziksel Kodları", "Bektaşilikte Giysi ve Sembol Olarak Tac", "Alevilik ve Etkileşim İçine Girdiği Kültürel Yapılar Açısından 'Pervane' Kavramının İrdelenmesi", "Alevilikte Ocak Kavramı: Anlam ve Tarihsel Arkaplan", bu yazılardan bazılarıdır. "Türk Basınındaki Alevilik ve Alevilik Algısı Üzerine Bir Çalışma", basının bu konuya pek de ilkeli yaklaşmadığını düşündürmektedir.

Diyoruz ki, insan, Tanrı'nın "en güzel şekilde yarattığı", bizatihi değer olan bir varlıktır. Din de, devlet de, siyaset de, bilim de insan içindir. İnsana, sırf insan olduğu için değer vermeyenler, insan olmanın anlam ve önemini asla kavrayamazlar. Bir tek insanın hayat bulması, bütün insanlığın hayat bulması anlamına gelir.

Prof. Dr. Hasan ONAT